

ת"פ 1729/08 - מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נגד א.ר.ז.ב.ס.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 1729-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ'
א.ר.ז.ב.ס.

30 בינואר 2014

בפני כב' השופטת נאוה בכור
בעניין: מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא

המאשימה

נגד

א.ר.ז.ב.ס.

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה המתמחה מר ארז אליהו

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד רותם סרי

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכתב האישום בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ותקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(1) + סעיף 379 לחוק, לפי המפורט בכתב האישום.

2. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1973, נעדר עבר פלילי, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות אלימות קשות כלפי המתלוננת.

הערך שנפגע הינו שלומה ובטחונה של המתלוננת, שלמות גופה, כמו גם זכותה לחירות על גופה, קל וחומר מפני הנאשם שהיה בעלה ואמור להגן עליה.

לפי האישום הראשון ילדיהם הקטינים של בני הזוג נכחו אף הם והיו עדים לאלימות, לבכיה של אימם וחבלותיה.

הפסיקה קבעה לא אחת כי יש להוקיע עבירות מסוג זה, במיוחד נוכח פערי הכוחות הגדולים שבין גבר לאישה

עמוד 1

או ילדים קטינים.

הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, לא חסך את עדות המתלוננת ואף הפעיל לחץ על המתלוננת לבוא ולבטל את תלונתה כפי שעלה מעדותה במהלך ההוכחות.

נסיונות ביצוע העבירה מצביעות על כך שהנאשם תקף את המתלוננת באמצעות מקל ונעל בצורה חמורה, תוך שהוא מכוונם לפניה.

הנאשם ניצל לרעה את מעמדו כלפי המתלוננת, שהעידה כי היא חוששת מפניו ואף כיום מסתתרת, ולראיה- המתלוננת שיקרה בבי"ח ולא פנתה למשטרה, ובאירוע האחרון המשטרה הוזעקה למקום ע"י שומר שדיווח ששמע צעקות של אישה.

הנזק שנגרם למתלוננת הוא חבלות בפניה, כמו גם נזק נפשי לה ולילדיה.

התנהגותו של הנאשם כלפי המתלוננת נבעה מדבר של מה בכך, תוך פתרון אלים לוויכוח.

לא זו בלבד שהנאשם לא עשה דבר כדי לתקן את טעותו ולפצות את המתלוננת אלא אף דאג להשחיר את פניה.

בימ"ש העליון קבע כי העובדה שנאשם בעבירות אלימות במשפחה נעדר עבר פלילי אינה הופכת אותו לאדם נורמטיבי.

לעניין חלוף הזמן- מדובר בכתב אישום שהוגש בשנת **2006**, נמחק פעמיים לאחר שהנאשם לא אותר, וביוני 2008 הוגש שוב.

שמיעת הראיות נקבעה לשנת **2010** לאחר 7 דחיות למענה לכתב האישום מסיבות של חילופי ייצוג, הידברות עם תביעה וכיו"ב, ועל רקע אי התייצבות הנאשם עד כדי הוצאת צווי הבאה. על כן, אין לנאשם אלא להלין על עצמו בעניין זה.

מתחם העונש ההולם נע בין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בנסיבות אלה לא זו בלבד שלא קיים רכיב שיקומי המצדיק סטייה ממתחם הענישה לקולא בעניינו של הנאשם, כי אם אדרבא- הוא אינו לוקח אחריות על המעשים.

לפיכך, על בימ"ש להרתיע את הנאשם באופן אישי כמו גם הצורך בהרתעת הרבים בעבירות אלה ולהעביר מסר כי המרים יד על אישה- סופו לרצות מאסר מאחורי סורג ובריה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם מאסר ממושך מאחורי סורג ובריה, לצד רכיבים נלווים.

מנגד- הגישה ב"כ הנאשם טיעוניה לעונש בכתב (במ/2), לפיהם הנאשם בן 40, ללא עבר פלילי, התגרש מהמתלוננת לפני שנים רבות, ובמסגרת זו פסק בי"ד השרעי כי הילדים יהיו בחזקתו בשל אופייה הבעייתי של המתלוננת שזנחה את ילדיה והסתבכה בעבירות סמים בעבר עד כי נשלחה לריצוי מאסר בפועל.

לעומתה, הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, התחתן בשנית בזמן שחלף, וממשיך לגדל את ילדיו ולדאוג לצרכיהם לבדו וללא סיועה של המתלוננת.

לנאשם אין קשר עם המתלוננת מזה מספר שנים, למעט ניסיונותיה לסבכו בתיקים שנסגרו.

הנאשם הינו קשה יום, מפרנס יחיד של משפחתו החדשה ושל ילדיו מנישואיו הקודמים.

כמו כן מדובר בחלוף זמן ניכר מביצוע העבירות ועד היום.

לאור האמור, ובהתאם לסעיף 40יא(2) (10) ו-(11) לחוק, מתבקש בימ"ש לבטל הרשעתו של הנאשם ולסיים את ההליך ללא הרשעה, ולחילופין- להסתפק בעונש צופה פני עתיד בלבד.

הנאשם הוסיף כי הילדים נמצאים בחזקתו, והם לומדים בבי"ס בכפר סבא. הוא לא ביצע את המיוחס לו. הוא מפרנס את המשפחה בעבודתו בגינון.

בעונת החורף אין עבודה והמצב הכלכלי קשה.

הוא נשוי בפעם השנייה, אין להם ילדים עדיין, אך היא עוזרת לו בגידול הילדים המשותפים שלו ושל המתלוננת.

3. בטרם מתן גזר הדין הורתי על קבלת חוות דעת ממונה בנוגע לנאשם.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום **15.1.14** עולה כי הנאשם הביע הסכמתו לביצוע עבודות שירות, והוא שובץ למוסד "אונים" בכפר סבא החל מיום **20.3.14**.

עוד עולה כי הנאשם הינו בן 40, שולל מחלות רקע, נטילת טיפול תרופתי, שימוש בסמים או מעקב פסיכיאטרי, ומסוגל לעבוד בכל עבודה ללא מגבלות.

4. הכרעה

תופעת האלימות במשפחה הינה תופעה קשה, נלוזה ונרחבת במחוזותינו, מגיעה תדיר לפתחם של בתי המשפט.

על מנת למגר עבירות מסוג זה, יש להרתיע מפני ביצוען את הציבור והפרט (סעיפים 40-40ז לחוק) באמצעות הטלת עונשים כבדים ומרתיעים, שיהיה בהם כדי להעביר מסר ברור וחד משמעי לפיו בית המשפט לא ינהג בסלחנות כלפי גילויים של תופעה זו.

האלימות במשפחה פוגעת בערכי המשפחה ובשלמות התא המשפחתי, פוגעת בזכותן של נשים לשלמות גופן, בזכותן לתחושת הביטחון האישי ולבריאות נפשן, ופוגעת בחובתה של החברה להגן על החלשים בה, גם אם במסגרת המשפחתית, מפני ניצול לרעה של פערי הכוחות הקיימים בינם לבין החזקים מהם.

הצורך בעיקור שורש תופעת האלימות נגד נשים נודע כבר במקורות היהודיים ובדברי חז"ל-ובאופן זה, ההלכה אינה מקבלת אלימות של בעל כלפי אשתו מכל סוג, לרבות אלימות מילולית, וחובתו לכבדה מגיעה כדי חיוב משפטי. וכך מובא-

"וכן צוו חכמים שיהיה אדם מכבד את אשתו יתר מגופו ואוהבה כגופו, ואם יש לו ממון מרבה בטובתה כפי הממון, ולא יטיל עליה אימה יתירה, ויהיה דיבורו עמה בנחת, ולא יהיה עצב ולא רוגז"
(רמב"ם, משנה תורה, הלכות אישות, פרק טו, הלכה י"ט)

"לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו וילבש ויתכסה במה שיש לו ויכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו שהן תלויין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם"
(תלמוד בבלי, מסכת חולין פד, ב)

תופעת האלימות בכלל, וכנגד נשים-בפרט, הינה הרסנית והשלכותיה כה מרחיקות לכת, עד כי הוקעתה הינה מחויבת המציאות וחוצה תרבויות ללא תלות בהבדלי גזע, לאום או דת, ויש לשרשה בכל מקום, ובכל זמן.

בע"פ 2776/98 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 26.10.99) נקבע בעניין זה כבר למעלה מעשור-

"התופעה של אלימות במשפחה פשתה, למרבית הצער, במקומותינו ועל החברה להוקיע ולהביע סלידתה בכל דרך מתופעה זו אותה יש לעקור מן השורש. תרומת בית המשפט בעניין זה היא ענישה כואבת, קשה ומשמעותית שיש בה כדי להעניש ולהרתיע את העבריין ולהוות התראה והרתעה לאחרים כמותו."

בנסיבות אלה, מדובר בשני אירועים נפרדים, מבחינת זמן ומקום, ועל כן בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק ייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד.

נסיבות ביצוע העבירות לפי סעיף 40(א) לחוק מעלות כי בשני אירועים נפרדים וסמוכים תקף הנאשם את המתלוננת, בהיותה אשתו בעת הרלוונטית.

ביום 9.12.05 תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בראשה ובצד גופה השמאלי במקל וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת נפיחות כחולה מתחת לעינה, שתי שריטות עמוקות מכיוון המצח לתחתית העין ושריטות בירך שמאל.

כעבור שבועיים וחצי, הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות נעל בפניה בפארק סמוך לשדרות.

למותר לציין כי לא זו בלבד שלמתלוננת נגרמו חבלות גופניות חמורות, לצד נזקים נפשיים ממעשיו של הנאשם כלפיה, אלא שבנס לא נחבלה באופן חמור יותר, בעיקר נוכח העובדה כי עיקר המכות היו מסביב לעיניה (**סעיף 40 ט(א)(3) ו-(4) לחוק**).

בהתנהגותו של הנאשם ניכרת האכזריות והאלימות כלפי המתלוננת, כל זאת שעה שהוא אמון על בטחונה האישי ושלומה בהיותה רעייתו ואם ילדיו (**סעיף 40 ט(א)(10) לחוק**).

מתחם הענישה בעבירת התקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות עבור אירוע בודד, בנסיבות האישום הראשון **נע בין 6-12 חודשי מאסר** (ראו: תפ"ח 51536-06-11 מדינת ישראל נגד א', מיום 3.12.13, בעמ' 14).

מתחם עבירת התקיפה בנסיבות מחמירות עבור אירוע בודד, בנסיבות האישום השני, נע בין **מאסר קצר שיכול ירוצה בעבודות שירות- ל-8 חודשי מאסר בפועל** (ראו: ת"פ 33813-06-11 מדינת ישראל נ' פלוני).

לאור האמור, מתחם העונש הכולל בגין שני האירועים, בנסיבות אלה, נע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל.

מצאתי כי התנהגותו של הנאשם מצויה ברף הבינוני של מתחם הענישה, הואיל ומדובר בשני אירועים, בהם הכה את המתלוננת באמצעות חפצים, ובאחד מהם- אף נגרמו לה חבלות פיזיות של ממש, אולם בהשוואה למקרים אחרים שנידונו בפסיקה- אין ההתנהגות והחבלות מגיעות כדי הרף הגבוה של עבירות מסוג זה.

במקרה זה, קיימים שיקולים נוספים שיש בהם כדי להחמיר/להקל עם הנאשם:

למותר לציין כי בזמן שחלף לא עשה הנאשם דבר וחצי דבר על מנת לפצות את המתלוננת על הנזק הפיזי והנפשי שנגרם לה בעטיו (**סעיף 40א(5) לחוק**).

הנאשם ניהל הוכחות עד תום (**סעיף 40א(4) לחוק**), לא חסך את עדותה של המתלוננת, גרם לה לסבל ועוגמת נפש נוספים, וסרב לקחת אחריות על מעשיו אף בשלב הטעונים לעונש, במהלכם שב והכחיש את מעשיו.

הגם שבכך אין כדי להחמיר עמו, הרי שאינו זכאי לכל הקלה בשל כך.

לעניין חלופי הזמן- בחינת מהלך הדיונים תיק מעלה כי החל מהדיון הראשון ביום **13.7.08**, ועד ליום **29.3.09** נדחו הדיונים פעמים רבות וכולן- בעטיו של הנאשם, בתואנות העדר ייצוג, הידברות עם התביעה ולבסוף בשל חוסר התייצבותו של הנאשם.

אף לאחר מכן, נעדר הנאשם חדשות לבקרים מדיוני בימ"ש, עד שביום **21.3.12** החלה שמיעת העדים חרף

היעדרותו, זאת לאחר שנעדר גם בשני המועדים הקודמים לכך- ביום **3.11.11** ו-**10.11.11**, ולדין הבא (ביום **1.5.12**) כבר הובא הנאשם בצו הבאה.

בנסיבות אלה, לא תשמע כל טענה בדבר חלוף הזמן ומסכימה אני עם טענות ב"כ המאשימה לעניין זה פיהן אין לנאשם להלין אלא על עצמו בסוגיה זו.

בצד זאת- אין להתעלם מכך שהעבירות בוצעו ע"י הנאשם בדצמבר 2005.

מנגד- לנאשם אין כל עבר פלילי (**סעיף 40יא(11) לחוק**) והוא ניהל אורח חיים נורמטיבי עד לתיק הנוכחי. בנוסף, בני הזוג התגרשו זה מכבר, הנאשם התחתן בשנית, ממשיך לגדל את ילדיו המשותפים שלו ושל המתלוננת, אך אינו מצוי בקשר עמה מעבר לכך.

לאור האמור, נוכח חומרת העבירות והצורך בהרתעת הרבים, העדר עבר פלילי ונסיבותיו האישיות של הנאשם, מצאתי כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון- בינוני של המתחם.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שיומרו וירוצו בעבודת שירות במוסד "אונים" בכפר סבא החל מיום **20.3.14**.

על הנאשם להתייצב במועד האמור בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז- הממונה על עבודות השירות ברמלה.

הובהר לנאשם, כי כל הפרה של תנאי ביצוע עבודות השירות עלולה להביא להפסקתן וריצוי העונש במאסר של ממש.

לצורך הבטחת התייצבותו של הנאשם לתחילת ריצוי העבודות והשלמתן - תיחתם ערבות עצמית בסך 10,000 ₪.

לא תיחתם הערבות - יועבר הנאשם לריצוי עונשו במאסר לאלתר.

ב. 8 חודשי מאסר מותנה , למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על עבירות אלימות.

ג. קנס בסך 500 ₪ שישולם עד ליום **1.4.14** או 15 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪.

בהמשך להסכמה, הסכום הנ"ל יועבר מפיקדון בסך 2,000 ₪ בתיק - וזאת לאחר שפסק הדין יהפוך להיות חלוט.

.6 זכות ערעור תוך 45 ימים.

.7 העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ט שבט תשע"ד, 30 ינואר 2014, במעמד הצדדים.